

„Moralsk Oprustning“ og Afrikas Problem

»Frihed« i Aarhus-Hallen og 2. Opførelse af
»Øen, der forsvinder«

Moralsk Oprustnings Verdensmission afsluttede i Gaar sit Besøg i Aarhus med en Opførelse af det afrikanske Skuespil »Frihed« i Aarhus-Hallen om Eftermiddagen og en Gentagelse om Aftenen af »Øen, der forsvinder«. Der var knapt fuldt Hus, men dog et meget talrigt Publikum, som flittigt benyttede sig af de to Former for Oversættelse, den i Hæfteform og gennem Hovedtelefon i Lighed med, hvad man anvender i Caux og i sin Tid anvendte under den store Nürnberg-Proces.

»Frihed« er, som omtalt, skrevet af Afrikanere og spilles udelukkende af Afrikanere, hvorved Forestillingen fik sin egentlige Tiltrækning. Disse for os fremmedartede Mennesketyper i deres farverige og særegne Kostumer tog sig glimrende ud i Rampelyset. Handlingen skildrer med en Læresætnings Enkelhed og Anskuelighed, hvordan Lyset fra Caux erobrer de forskellige Repræsentanter for Afrikas mange forskellige Folkeslag og faar dem til at se hen til denne Bevægelse som Fremtidens Løsen og den eneste virkelige Mulighed for at opnaa en sand Forstaaelse hen over modstridende Interesser, Mistro, Had og Selviskhed.

Optrinene udspilles i Dekorationer med et Minimum af Udstyr, Kong Bokondos Tronsal markeredes ved en Indgangsportal, et Værelse hos Oppositionslederen Mutanda var helt hyggeligt med smaa Midler, og endelig var et Torveoptrin kvikket op med smaa eksotiske Frugtudsalg, men virkede iøvrigt ved Komparseriets imponerende Omfang. Der var virkelig »Folkeliv« paa Scenen, og det politiske Opgør mellem de omvendte af Oppositionen og Kongen og hans Statsminister, der er vendt

hjem fra Caux som et andet Meneske, var saa illuderende, som man kunde forlange.

Lad enhver begynde med at gribe sig selv i Barmen, siger jo M. O. Og saadan gjorde i Stykket den ene efter den anden, hvoraf fulgte, at man ogsaa var Vidne til afgørende Fredsslutninger mellem det ene Ægtepar efter det andet. Altsammen yderst opløftende og efterlignelsesværdigt.

Om disse Tanker kan forandre Verden og redde Vesten fra Ødelæggelse, vil Tiden vise.

Forestillingen sluttede med, at flere af de medvirkende Grupper ledende Personligheder aflagde hver deres varmtføjte Vidnesbyrd, først Hans Majestæt Kong Bokondo, og derefter tillidsindgydende Personer af begge Køn, som i deres fjerne Hjemland indtager fremtrædende Tillidsposter.

Inden Tæppet faldt, sang alle de medvirkende den afrikanske Nationalsang.

★
ARHUS AMTSTIDENDE

Onsdag den 21. December 1955